

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และการประกอบอาชีพเพราะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วยให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างชาติซึ่งสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องด้วยความเหมาะสมมั่นใจในยุคโลกาภิวัตน์ประเทศไทยต้องมีการติดต่อสื่อสารตั้งแต่สมาคมอาเซียนจนถึงระดับโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นที่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียนในกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ภาษาที่ใช้ในการทำงานของชาวอาเซียนคือภาษาอังกฤษ ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาครัฐกิจหรือเอกชนเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้ว แม้จะหมายความเพียงว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้น มีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วยหมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นนอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติและแต่ละชุมชนเพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกันและไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องไปมาหาสู่เดินทางท่องเที่ยวทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกันเรียนรู้ซึ่งกันและกันและที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่า ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับ

พลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างสัมพันธภาพสู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่จะมีการขยายกว้างไร้พรมแดนโลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียนเคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคนเป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ซึ่งกันและกันเป็นหลักไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำก็ตาม เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาดลอดชีวิต แต่เมื่ออาเซียนกำหนดให้ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็นภาษาทำงานดังคำกล่าวของสมเกียรติ อ่อนวิมล ที่ว่าทุกคนที่ทำงานเกี่ยวกับอาเซียนทำงานในอาเซียนทำ งานร่วมกับเพื่อนอาเซียนมีเครือข่ายประชาสังคมอาเซียนแสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน มีเพื่อนในอาเซียน และเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียนต้องเรียนรู้ในภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีจนถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนาชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ถึงเวลาแล้วที่คนไทยจะต้องพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ในประชาคมอาเซียน ณ วันนี้เป็นต้นไป (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554)

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องเรียนรู้ในทุกระดับการศึกษาโดยสถานศึกษาได้จัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องศึกษาแล้วเรียนภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคนซึ่งกำหนดไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2551 ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักสำคัญว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดและกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อการพัฒนาให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาต้องเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ของชั้นนั้นหมายถึงข้อกำหนดสิ่งที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้มีองค์ประกอบคือ ความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การศึกษาในปัจจุบันมีความเจริญด้านต่างๆ ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก การอ่านจึงมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ตลอดจนแนวคิดต่างๆ ความรู้ส่วนใหญ่ที่จะค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มักจะออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ซึ่งต้องอาศัยทักษะทางการอ่านและการเขียน การอ่านภาษาอังกฤษถือว่ามีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้

ของผู้เรียน นักเรียน นิสิตนักศึกษาต้องอ่านหนังสือเรียนหรือตำราหรือวารสารภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความรู้ในสาขาวิชาของตนให้กว้างขวางและลึกซึ้ง สำหรับนักธุรกิจ ข้าราชการต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในความก้าวหน้าของตน (วิสาข์ จัฒติวัตร, 2541, หน้า 1) สอดคล้องกับ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 50) ที่ให้แนวคิดว่าทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้มากกว่า ทักษะอื่นๆ นอกจากนี้ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, หน้า 3) สนับสนุนว่าการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อทุกคนทุกอาชีพทุกเพศทุกวัยการอ่านช่วยคนเรารอบรู้ฉลาดทันโลกทันต่อเหตุการณ์และเป็นกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จ

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญอีกทักษะหนึ่งดังที่ สนิท ตั้งทวี (2529, หน้า 118) และนภดล จันทร์เพ็ญ (2535, หน้า 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการเขียนไว้คล้ายกันว่าเป็นเครื่องแสดงออกถึงความรู้ความคิด สติปัญญาและความรู้สึกของมนุษย์ ขวัญชีวา ว่องนิตยธรรม (2551, หน้า 1) กล่าวว่า เป็นเครื่องมือใช้สื่อสารทั้งเรื่องในอดีตและปัจจุบัน โดยการถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจสอดคล้องกับ วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549, หน้า 1) ที่ว่าการเขียนทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความนึกคิดและจินตนาการ นักเรียนต้องเรียนรู้จักการเรียบเรียงความคิด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจซึ่งช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องราวได้นานเป็นข้อมูลสำหรับอ้างอิงเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของนักเรียน และ กุล พูนศรีทธา (2547, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่าการสื่อสารด้วยการเขียนเป็นสิ่งสำคัญในยุคปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นงานที่ใช้วิธีเขียนบนแผ่นกระดาษหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

การเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างซับซ้อนหลายอย่างจึงทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตามที่ต้องการได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ ประการแรก ผู้เรียนขาดความสนใจและความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ประการที่สองตัวครูผู้สอนขาดเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมและน่าสนใจ และประการที่สามการจัดห้องเรียนภาษาอังกฤษ จะเห็นว่าบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนภาษาไม่สร้างเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจอยากเรียน สินีนาถ สัตยมาศ (2528, หน้า 18-19) และ ศรีมาลา พิมพะนิตย์ (2529, หน้า 3-5) จึงพบปัญหาในการเรียนรู้มากกว่าทักษะอื่นสืบเนื่องจากเป็นทักษะทางการถ่ายทอดภาษา ตัวอักษรที่เขียนต้องผ่านกระบวนการทางความคิดและแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเขียนการใช้คำและประโยคที่ถูกต้องตรงตามหลักภาษาและความนิยมในการใช้ภาษาโดยผ่านกระบวนการรวบรวมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อความที่ต่อเนื่องและเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงกับความต้องการและเจตนารมณ์ของผู้เขียน และสาเหตุ

สำคัญที่ทำให้การเขียนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากการเขียนบอกความจากข้อความภาษาไทย ซึ่งเน้นหนักในด้านไวยากรณ์ งานเขียนส่วนมากอยู่ในระดับคำหรือประโยคและเป็นการเขียนเพื่อ ทบทวนบทเรียนนั้น (กรมวิชาการ, 2543) สอดคล้องกับรายงานผลการวิจัยของ ขนิษฐา นาคสวัสดิ์ (2541, หน้า 12) เกี่ยวกับความสามารถทางการเขียนของนักเรียน แสดงให้เห็นว่ามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระดับสื่อสารและแสดงความคิดเห็นของตนเองโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมกับ ระดับชั้นพบว่าผลงานของนักเรียนที่เขียนออกมาค่อนข้างสั้นสื่อสารความคิดออกมาได้น้อยผล การประเมินออกมาอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือ (O-Net) ในปีพุทธศักราช 2553 ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดย จัดสอบ 8 กลุ่มสาระทุกช่วงชั้นคือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ และการงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่าในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีผู้เข้าสอบ 98,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือภาษาอังกฤษ 31.75 และค่าเฉลี่ยสูงสุดคือวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา 64.75 ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผู้เข้าสอบ 794,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดคือวิชาภาษาอังกฤษ 22.54 และค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สุขศึกษาและพลศึกษา 56.70 สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผู้เข้าสอบ 350,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือภาษาอังกฤษ 23.98 ส่วนค่า เฉลี่ยสูงสุด คือ ภาษาไทย 46.47 จากข้อมูลดังกล่าวเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทุก ระดับชั้นทั้ง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ม.6 นอกจากนี้ วัฒนาพร ระวังทุกข์ ผู้อำนวยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เปิดเผยถึงการ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อเป็นการพัฒนาการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้ กล่าว เพิ่มเติมว่าในส่วนการสอนภาษาอังกฤษของระดับมัศึกษานั้นมีความซับซ้อนในเชิงของภาษา ซึ่งพบปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ได้คุณภาพเนื่องจากที่ผ่านมามีหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มีการลดเวลาเรียนภาษาอังกฤษลงจาก 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์เหลือเพียง 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมทั้งข้อสอบในระดับต่างๆ เป็นข้อสอบแบบตัวเลือก จึงทำให้ลดการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งส่งผลให้การวัดผลภาษาอังกฤษด้านการเขียนของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (ข่าวทั่วไปหนังสือพิมพ์แนวหน้า สุกรีที่ 13 มกราคม 2555, หน้า 11)

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจหาแนวทางแก้ไข พัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันควรเป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความต้องการ

ความเร็วในการเรียนรู้และความสามารถ สันทนา สุชาดารัตน์ (2527, หน้า 31-32) ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้นต้องได้เรียนรู้ร่วมกันและมีกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่ใช้ภาษาเหมือนในชีวิตจริง Dale (1994, p. 338) การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนผู้เรียนจะลดความวิตกกังวลลง อีกทั้งยังได้รับข้อมูลทางภาษา (Language Input) ในห้องเรียนได้อีกด้วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 42), สุจิตรา สวัสดิวิชัย (2536, หน้า 52), ศศิธร จ่างภากร (2537, หน้า 30) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่ากลวิธีการเรียนการสอนที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นคือการเรียนโดยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition Techniques) เพื่อเตรียมความพร้อมเมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและมีความจำเป็นมากขึ้น คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาสังคม ต้องมีการปรับปรุงพัฒนาการเรียนเปลี่ยนการสอน ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลาแสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้บริหารต้องให้ความสำคัญพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาประจำชาติและภาษาต่างประเทศเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่นำมาใช้อย่างกว้างขวางในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย นอร์เวย์ และอิสราเอล ผู้วิจัยจำนวนมากมีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นวิธีการหนึ่งของการสร้างความหลากหลายในการสอนในห้องเรียนให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งผลที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางบวกทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความร่วมมือ การเกิดแรงจูงใจ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ขวัญเรือน โพธิ์วิเชียร (2538, หน้า 4-5), Slavin (1983, pp. 432-435), Spear (1992, pp. 285-290) ผู้วิจัยซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถทางการอ่านการเขียนของนักเรียนจึงนำกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC ใช้สำหรับสอนทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียนให้รู้จักใคร่ครวญในความหลากหลาย นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานกับคนที่หลากหลายแบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเล็กนักเรียนได้ค้นพบโอกาสจากการสะท้อนกลับและการตอบกลับต่อการตอบสนองที่หลากหลายของผู้เรียนแต่ละคนนำมาซึ่งการเพิ่มคำถามกลุ่มเล็กได้อนุญาตให้นักเรียนเพิ่มมุมมองในประเด็นที่มีฐานบนความแตกต่างด้านวัฒนธรรม จึงเป็นการแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือต่อนักเรียนที่ดีกว่าการเข้าใจ วัฒนธรรมอื่นๆ และการชี้มุมมองเท่านั้นต้องมีการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลเมื่อมี

คำถาม เพิ่มขึ้น นักเรียนที่มีความแตกต่างกันจะมีการตอบสนองที่หลากหลาย อย่างน้อยนักเรียนคนหนึ่งสามารถช่วยกลุ่มในการสร้างผลผลิตที่สะท้อนกลับในพิสัยอันกว้างของมุมมองมีความสมบูรณ์และกว้างขวางครอบคลุมเกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นักเรียนจะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้เรียนคนอื่นๆ จากการทำงานร่วมกันในกลุ่มกิจกรรมโครงการต่างๆ เหล่านี้สามารถช่วย เหลือเป็นการเฉพาะต่อนักเรียนที่ประสบอุปสรรคในด้านทักษะทางสังคม ซึ่งพวกเขาสามารถได้รับผลประโยชน์จากโครงสร้างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือในกลุ่มเล็ก นักเรียนมีแนวโน้มในการแสดงความสามารถและการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับประเด็นความสัมพันธ์ในเนื้อหาที่เรียน เมื่อพวกเขาได้ทำงานเป็นทีมนักเรียนมีโอกาสมากกว่าสำหรับการป้อนกลับส่วนบุคคล ด้วยเหตุที่มีการแลกเปลี่ยนในนักเรียนกลุ่มเล็กมากกว่าการป้อนกลับส่วนบุคคลที่นักเรียนได้รับเป็นส่วนตัวกับแนวคิดและการตอบสนองของหลายคนซึ่งการป้อนกลับไม่สามารถพบได้ในการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ซึ่งมีนักเรียนหนึ่งหรือสองคนที่ได้แลกเปลี่ยนแนวคิดส่วนนักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเรียน ได้แต่หยุดเงียบเพื่อฟังเป็นผู้ฟังเท่านั้น

โดยปกติแล้วการเรียน โดยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC จะใช้สอนการอ่านและการเขียนควบคู่กันไปแต่ก็สามารถแยกสอนการอ่านหรือการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งก็ได้ ในประเทศไทยมีผู้นำกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC มาศึกษากับการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนคือ ขวัญเรือน โพธิ์วิเชียร (2538, หน้า 82) และมาลี นรสิงห์ (2538) พบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้รับการพัฒนาดีขึ้น โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผู้ที่ใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC ทำการศึกษาในเรื่องการเขียน คือ สุดศิริ ศิริคุณ (2543) พบว่านักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นต้องได้มีการปฏิบัติกิจกรรมตลอดกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีพฤติกรรมทางทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีอิสระ มีกระบวนการปฏิสัมพันธ์ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเสนอความคิดเห็นมีการช่วยเหลือกันและมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดและมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition Techniques) เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใดตลอดจนมีพฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกแบบใดบ้างเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 31101 ของโรงเรียนเซนต์ปีเตอร์ ธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 54 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์ปีเตอร์ ธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 ได้รับการเรียนการสอนโดยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 เป็นกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 ได้รับการเรียนการสอนตามปกติ

2. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาที่ผู้รับการวิจัยต้องได้รับตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 29 คน ศึกษาความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ 2 คาบ ต่อ 1 สัปดาห์ เรียนครั้งละ 2 คาบเรียนติดต่อกันตามโครงสร้างไวยากรณ์และการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

2.1 Reading and Writing Ability : My family	2 คาบ
2.2 Reading and Writing Ability : To be:
Affirmative negative and Interrogative	2 คาบ
2.3 Reading and Writing Ability : A letter to pen pal	2 คาบ
2.4 Reading and Writing Ability : Pronoun Forms	2 คาบ
2.5 Reading and Writing Ability : Skimming for main ideas	2 คาบ
2.6 Reading and Writing Ability : How to read for inference	2 คาบ

3. ขอบเขตด้านเวลา

จากเนื้อหาดังกล่าวจัดการเรียนรู้โดยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เรียนครั้งละ 2 คาบ ติดต่อกัน รวมใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 12 คาบเรียน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 14 ม.ค.-18 ก.พ. 2556 ทั้งนี้ไม่รวมระยะเวลาก่อนวิจัยและหลังวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เริ่มจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ปฏิบัติการสอน วันที่ 14 ม.ค. 2556
- 3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ปฏิบัติการสอน วันที่ 21 ม.ค. 2556
- 3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ปฏิบัติการสอน วันที่ 28 ม.ค. 2556
- 3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ปฏิบัติการสอน วันที่ 4 ก.พ. 2556
- 3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ปฏิบัติการสอน วันที่ 11 ก.พ. 2556
- 3.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ปฏิบัติการสอน วันที่ 18 ก.พ. 2556

4. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้
ตัวแปรอิสระ

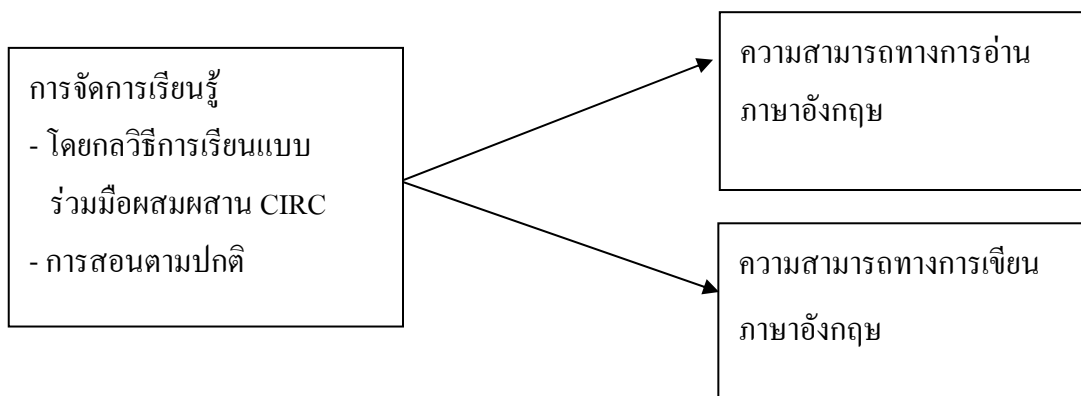
- 1) การเรียนการสอนแบบโดยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition Techniques)
- 2) การเรียนการสอนตามปกติ

ตัวแปรตาม 2 ตัว

- 1) ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2) ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ แสดงไว้ดังภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition Techniques) หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษร่วมกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นเตรียมการสอน 2) ขั้นสอน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่มหรือทำงานเป็นทีม และ 3) ขั้นประเมินผลเพื่อมอบรางวัล

การสอนตามปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นสอน 3) ขั้นสรุป และ 4) ขั้นวัดและประเมินผล

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (English Reading Ability) หมายถึง ความเข้าใจ ความหมาย การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียด สรุปความจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้เกณฑ์การประเมินของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Ability) หมายถึง การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นความเรียงที่สื่อความหมายได้ โดยพิจารณาผลการประเมินงานเขียนการสอบวัดความสามารถทางการเขียนแบบอัตนัยด้วยวิธีการเขียนจดหมาย

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์ปีเตอร์ ธนบุรี ลังกัตสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน จำนวน 54 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

ประโยชน์ของการวิจัย

เนื่องจากความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือผสมผสาน CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition Techniques) สามารถสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นตามลำดับ ดังนี้

1. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ ให้บรรลุผล ตามความต้องการมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ให้บรรลุผลตามความต้องการมากขึ้น

3. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชา เพื่อให้บรรลุผลตามความต้องการมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี